

4/4 | 65

✱ ΣΤΗ ΜΙΟΥΣΗ ✱

Φωνή βοώντος εν τῇ ἐρήμῳ

Ένας ἔγκριτος δημοσιολόγος τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Δημήτριος Ἰ. Ζαφειρόπουλος, ἐημοσίευσε σὺν πανηγυρικό φύλλο τοῦ «Βορρά» τῆς 25 Μαρτίου ἕνα ἐμπνευσμένο ἄρθρο σὺν ὁποίῳ ἐξίπρεται ἡ συμβολὴ τῆς Χαλκιδικῆς στοὺς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία του καὶ τονίζεται πῶς ἐπιβάλλεται ἡ ἄπιοση μὴ Ἱστορία ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν πολυτίμη αὐτὴ συνεισφορὰ.

Καὶ ἡ ἔγκυρη αὐτὴ φωνὴ θὰ ἠχήσῃ σὺν κενῷ.

Ὅταν γιορταζόταν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1954 σὺν Πολύγυρο ἡ ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς Χαλκιδικῆς ὀμιλῶντας ἐπισημῶς ὁ παριστάμενος τότε Ἰπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀξιότιμος κ. Κανελλόπουλος εἶπε ἀνάμεσα σ' ἄλλα καὶ τὸ ἔξης: «Ὁ Βορρᾶς γινώριζει τὰ γεγονότα ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὸν Νότον, ἐνῶ ὁ Νότος οὐδὲν γινώριζει περὶ Βορρᾶ.» Βρισκόμαστε σὺν 1965 καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ἴδια ἀπαράδεκτη κατάστασις. Γιατί; Ἄλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο Ἱστορία.

Εὐσεβῆ καὶ ἔντιμα πρόσωπα

Μὲ Νόμο ποὺ πρόκειται νὰ ψηφισθῆ θὰ γίνῃ δυνατό νὰ χειροτονηθοῦν ἱερεῖς καὶ τελειόφοιτοι Δημοτικοῦ μὲ ἐξάμνηνο εἰδικὴν ἱερατικὴν ἐπιμόρφωσι.

Ὅταν ὑπάρχουν στῆ Χαλκιδικῇ ὁπως καὶ σὲ ἄλλην τὴ Χώ

ρα τόσες κενές ἡφμερικὰς θέσεις, ὅταν τόσα χωριὰ παραμένουν στὶς Κυριακὰς καὶ στὶς ἄλλες γιορτὲς ἀλειτούργητα, τὸ μέτρον αὐτὸ ἦταν ἐπιβεδλημένο καὶ ἀναγκαῖο. Ἀρκεῖ νὰ προσέξουν οἱ Μητροπολίτες νὰ ἐπιλεγθοῦν πρόσωπα εὐσεβῆ καὶ ἔντιμα ποὺ νὰ ἔχουν διακριθῆ ὡς τὰ τώρα γιὰ τὸν ἐνάρετον βίον τους.

Ἄς ἀποκτήσομε ἐπὶ τῆς λους τοὺς ἱερεῖς ποὺ μᾶς χρειάζονται νὰ ἐκτελοῦν ὁρθῶς τὶς ἱεροτελεστίας κὶ ἄς εἶναι ἀπλοὶ καὶ ἀγρόματοι ἄνθρωποι φλεγόμενοι ὁμοῦ ἀπὸ πίστιν καὶ φόβον θεοῦ. Ἄφοῦ οἱ μορφωμένοι θεολόγοι (οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτούς), ποὺ διαθέτουν τὸν κατάλληλον πνευματικὸν ὀπλισμόν καὶ ποὺ θὰ μπορούσαν στὴν ὑπαίθρου νὰ ἀνυψώσουν τόσο τὴν πνευματικὴν, τὴν ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ στάθμην τοῦ λαοῦ ἀποφεύγουν συστηματικὰ νὰ προσέλθουν στὶς τάξεις τοῦ κλήρου.

Τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἐπινευετᾶσῃ ἀμέσως καὶ αὐστηρῶς τὸ θέμα τῆς ἀποστολῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν ποὺ ἀνέρχονται οἱ ἄνωτεροι, σὲ ἐπτά καὶ οἱ μέσοι σὲ ἑννέα. Ὁ φτωχὸς Ἑλληνικὸς λαὸς ὑποβάλλεται στὶς τόσες θυσίας τῆς λειτουργίας των γιὰ τὴν ἐπὶ ἀνδρωσι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ὑπαίθρου μὲ τοὺς καταλλήλους γιὰ τὴν διακονία τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἱερεῖς. Καὶ ὄχι γιὰ νὰ βλέπῃ νὰ πυκνῶνουν οἱ τάξεις τοῦ πνευματικοῦ προλεταριάτου τῆς χώρας καὶ ὄχι γιὰ ν' ἀντικρύξῃ θεολόγους σὲ πορεῖες μὲ πλακάτ «Θέλομε διορισμὸ σὲ θέσεις...»